

וארטיס לפרשת השבוע

יג ב שלח לך אנשים ויתורו. רש"י במקום הביא למה נסמכה פרשת מרגלים לפרשת מרים לפי שלקתה על עסקי דיבה באחיה ורשעים הללו ראו ולא לקחו מוסר. יש לעיין מה זה התוספת ראו הול"ל לא לקחו מוסר; וי"ל ענין מצא מביא יסורים של אהבה ואולי היה צד לומר שמרים לא לקתה והעונש שקיבלה זה יסורים של אהבה, אבל מצינו בברכות ה: שנגעים בפרסיה אינם יסורים של אהבה וא"כ י"ל דהכא ראו ולכן הוי פרהסיה ואינם יסורים של אהבה.

יג ג. כולם אנשים בניי עמנו. וברש"י שם ואתה שעה כשרים היו. וקשה דברש"י לקמן פסוק כו איתא, וילכו ויבאו, מקיש הליכה לביאה מה ביאתן בעצה רעה אף הליכתן כך, א"כ משמע שביציאתן כבר היו רשעים. עוד צריך ביאור שהתורה כותבת בפרק יד' פסוק יד' במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום, יום לשנה תאשר את עונותיכם, ולפי"ז צריך להיות שהם יהיו במדבר 40 שנה מלאים, והאמת שהם היו ס"ה 40 שנה חסר 15 יום, שהרי הם יצאו ממצרים בט"ו ניסן ונכנסו לארץ ב"י ניסן (יהושע ד' יט) א"כ יורד 4 ימים, ובדברים א' ובר' אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע. ובדברש"י שם שאילולי שחטאו בחטא המרגלים היתה לוקחת להם הדרך ממצרים ועד אר"י 11 יום. יוצא ש-11 יום לא היה בגלל העונש, ואם נצרף את 4 הימים הנוספים הרי לנו חצי חודש, א"כ נענשו פחות מיום לשנה. מתרץ רבי איזל חרף צ"ל דהנה היחס של יום לשנה הוא על כל שעה 15 יום דהיינו מחצית חודש, כי בכל שנה יש 12 חודשים, ועשרים וארבע חצאי חודשים וכן כל יום יש בו 24 שעות יוצא שעל כל שעה מהארבעים יום נענשו 15 יום. וא"כ י"ל שהם היו כשרים רק באותה שעה שנשלחו, אבל כשהלכו כבר לא היו כשרים, וכיוון שבאותה השעה הם היו כשרים אז על השעה הזאת מורידים 15 יום, וזה מה שרש"י כותב, אותה השעה בלבד היו כשרים, אבל ההליכה כבר הייתה בעצה רעה. (ויש להעיר הא המרגלים יצאו בסוף סיון, וא"כ זה הרבה יותר מאחד עשר יום; וי"ל שהקב"ה העניש אותם למפרע עבור החטא הזה).

יג ג. ויכרתו משם אשכול ענבים וישאווה במוט. נחלקו הגבלי והזוהר האם יהושע וכלב השתתפו בסחיבת המוט. לדעת הגבלי סוטה לד הם לא השתתפו, ולדעת הזוהר שלח קס ב. הם השתתפו בסחיבת המוט. וצ"ע במה נחלקו; ויש ליישב דהנה בשבת צב: שניים שעשו מלאכה בשבת פטורים א"כ זה המלאכה שנייה לא יכול לעשות לבד אז חייבים אפ"י כשעשאוהו שניים. ורבי שמעון פוטר גם בכח"ג ותמיד שניים שעשוהו פטורים. והרי הפירות שם היו גדולים באופן גדול מאוד, והדרך לישא את זה היה רק ע"י שניים יחד וא"כ יש בזה חילול שבת, כי המרגלים הלכו גם בשבת כדכתיב במספר ימים אשר תרתם את הארץ יום לשנה יום לשנה, ז"א שהם טלטלו ג"כ בשבת, ובכח"ג דזה אינו יכול וזה אינו יכול חייבים אפ"י שניים שעשאוהו. והטעם שחיללו השבת כי היתה להם סכנה לעמוד במק"א כי יתפסו אותם, והמרגלים סברו שחובה עליהם להביא לארץ את האשכול כדי להראות שמירותה משונים וכך גם העם משונה ולשיטתם הוי ג"כ בשביל הצלת נפשות. אבל יהושע וכלב סברו שאסור להם לשאת את הענבים כי זה לא סכנה להיכנס לארץ הזאת, והענבים זה לא סימן לכך, לכן הם לא נשאו את הענבים. אבל הזוהר שזה רשבי"ש ס"ל שאין חילול שבת בשניים הנושאים יחדו את הענבים, לכך לפי הזוהר יהושע וכלב יכלו לסחוב בשבת מדין שניים שעשאוהו. והם סחבו את זה בשביל לקיים ציווי משה והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ.

יג ג. ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי עניינו כחגבים וכן היינו בעינייהם. וקשה למה פעמים נפילים, ועוד נפילים ראשון מלא ושני חסר. ועוד, מה בני ענק ענק למה לא ענק (כמו ביהושע). אומר ע"כ רבי חיים קניבסקי שליט"א שהוא מצא מדרש שמופיע גם בתורה ובתוס' שגן סוטה לה'. פעם אחת הופיעה בתו של ענק בפרדס אביה, ואכלה שם רימון, והשליכה הקליפה לשדה, באותו הזמן הגיעו לשם המרגלים, וחשבו שזו מערה (דהרי הפירות היו בגודל של בנין). והתחבאו בפנים, לאחר זמן נזכרה אותה בת שזרקה את הקליפה בשדה אביה, פחדה שמא אביה יענה בה ע"כ, הלכה ולקחה את הקליפה וזרקה אותה מחוץ לשדה, ואז הם נפלו. היא כמובן מרוב גודלה לא שמה לב. באותו הזמן

אמרו המרגלים ראו כמה גבורה יש בנשים, ק"ו בגברים. וא"כ י"ל שזו כוונת הפסוק, מן הנפילים, פי מהיכן שנפלו (והיינו נפלים) ראינו את הנפילים בני הענק דהיינו בתו של ענק.

יג ג. ושם ראינו את הנפילים וגו' ונהי עניינו כחגבים וכן היינו בעינייהם. הגמ' בסוטה לה. שואלת מנין ידעו המרגלים כיצד היו נראים בעיני הנפילים, מתרצת הגמ' שהם שמעו מהנפילים בעצמם שכך אמרו. עי"ל דאיתא בתהלים יז ח שדוד המלך מבקש מהקב"ה שמרני כאישון בת עין וביאר הרד"ק שהטעם שבת עין קרויה אישון, משום שכשאדם עומד מול עין של מישהו הוא רואה עצמו קטן בתוך העין והיינו אישון איש קטן. וא"כ י"ל שזו הייתה כוונת המרגלים שהם ראו עצמם בעיניהם של הנפילים בגודל שלהם ממש והיינו שהנפילים היו כ"כ גדולים עד שבאישון העין שלהם ראו עצמם בגודלם הטבעי, וזהו וכן היינו בעיניהם. זרע יצחק.

יד טו. והמתה את כל העם הזה כאיש אחד. מה זה ה'כאיש אחד' הזה, מה הבעייה שיהרוג אותם כרבים; וי"ל, אומר התורה תמימה ע"פ הרי"ף ביומא פ. עבר אדם עבירה פעם ראשונה ושנייה מוחלים לו, פעם שלישית אין מוחלים לו. ואילו בציבור גם פעם שלישית מוחלים לו, פעם רביעית אין מוחלים. (ומטעם זה גם כתב רש"י בקורח טז ד' שמשנה נפל על פניו לפי שזה היה סירחון רביעי וע"ז אף בציבור אין מוחלים). וכעת הכל מובן, משה טען לקב"ה: הרי המרגלים זה סרחון שלישי ואיך אתה יכול לעשות את זה להרוג את כלם כאיש אחד - היינו כדן איש את הארץ הם ציבור ובציבור מוחלים בסרחון שלישי, וא"כ תמחל להם.

יד יז. ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דיברת לאמר. המילה לאמר מיותרת לכאורה, כי משה אומר כאשר דיברת מה הקשר להוסיף לאמרו; וי"ל ע"פ מה איתא ברי"ה יז: ויעבר ה' על פניו ויקרא, א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתוב א"י לאמרו, מלמד, שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה, א"ל כל זמן שישאל חוטאין יעשו כסדר הזה. היינו יג: מידות ואני מוחל להם. ויש לחקור האם הכוונה היא לעשות ממש כמידותיו של הקב"ה מה הוא רחום וכו' או שמספיק לומר את היג' מידות. וי"ל מכיוון שאחד מהיג' מידות הוא א-ל וא"א להיות א-ל א"כ ש"מ שהכוונה היא לומר. וזה גם הכוונה א-ל הורית לנו לומר שלוש עשרה דהיינו בא-ל רואים שהורית לומר ולא לעשות. וזה גם מה שאמר משה אפ"י שישראל לא חזרו בתשובה אהא אמרת שמספיק לאמר ה' ה' ובהו בלבד יש כפרה. (אמנם א-ל הוא מידה מסוימת והיינו שמרבה להטיב וזה אפשר להיות, י"ל שבתור רמז לענין שלא יכול להיות מהיג'). ולפי"ז יובן נמי מה שכתוב ועתה יגדל נא כח ה', ולכאורה יש להקשות למה רק כעת יגדל כוחו של ה' האם עד עתה הוא היה חלש? ולפי"ז י"ל דעתה לאחר שהוכח מעונשם של המרגלים שאמירה יתירה על העשייה וכמבואר בערכין טו האומר בפיו חמור מהעושה כי מצינו שנחתם דינם של דור המדבר ע"י המרגלים שרק דיברו רע על הארץ. א"כ כעת יגדל כח ה' כאשר דיברת והיינו שישפיק שנאמר את יג' מידות בשביל לקבל את מידות הרחמים של ה', וע"ז ענה הקב"ה סלחתי כדברך והיינו שמהני בדברים לבד. מהרש"ם מבערזן.

יד יח. ה' ארך אפים. ואילו בחטא העגל בפרשת כי תשא כתוב ה' ה'. היינו פעמיים ה', והטעם, אומר המשך חכמה, י"ל ע"פ הרא"ש ברי"ה יז: דאיתא שם ברש"י ה' ה' ה' ראשון מידת הרחמים שאני מרחם קודם שיחטא, וה' השני שמרחם אחר החטא. ומקשה הרא"ש מה צריך רחמים קודם החטא וי"ל, אומר הרא"ש, דהרי לגבי ע"ז הקב"ה מצרף מחשבה למעשה, ולכן אם אדם חשב לעבוד ע"ז הוא צריך כפרה עוד קודם החטא. וא"כ כעת הכל כמין חומר, דהתם ביכית תשא' זה כפרה על חטא העגל שזה ע"ז, ועל חטא ע"ז צריך ה' גם קודם החטא, אבל הכא בחטא המרגלים לא צריך את ה-ה' קודם החטא כי אין הקב"ה מצרף מחשבה למעשה אלא בע"ז.

טו ה. ויון לנסך רביעית ההין. הטעם שנסמכה פרשת סככים מיד לאחר פרשת המרגלים משום שאמרו חז"ל (שהש"ר ד יג) מהיכן היו מנסכים יין כל מ' שנה שהיו במדבר, מאשכול שהביאו המרגלים. ולכן נאמר פרשה זו מיד אחרי מעשה המרגלים. טעמא דקרא.

טו לב. ויהיו בניי במדבר וימצאו איש מקושש וגו'. יש לעיין מדוע התורה הזכירה שהיו במדבר. ועיין

פרשת שלח תשפ"ב

ברש"י. ועי"ל בזה דהנה מצינו בסנהדרין עח: תניא יודע היה משה שהמקושש במיתה שנאמר מחלילה מות יומת אלא לא היה יודע באיזה מיתה נהרג, וכתבו שם בתוס' דאע"ג דסתם מיתה בחנק מתוך שבתרה היה מדמה לע"ז דבסקילה דהמחלל שבת בפרסיה ככופר בעיקר, וא"כ לפי"ז יש לבאר דזהו כוונת הכתוב שהיה זה בעת שהיו בניי במדבר לומר שלא היה זה בצינעה אלא נעשה בפרסיה ומשום כן לא ידעו את עונשו. רבי חיים פינשטיין

טו לח. דבר אל בני ישראל ואמרת עליהם ועשו להם ציצית. יש להקשות א. מה הכפשות דבר ואמרת. ועוד מאי ועשו הרי יש דין ללבוש ציצית. וי"ל דהנה הדין הוא שאע"פ שנשים פטורות מציצית הן יכולות לעשות החוטים לשמה (שו"ע יא א). והנה ברש"י שמות יט ג מובא על הפסוק כה תאמר לבית יעקב והגד לבני ישראל. לבית יעקב - אלו הנשים, תאמר להם בלשון רכה. ודיבור שהוא לשון קשה הוא מתייחס לבנים. וי"ל, אומר הרע"א, שגם כאן, דבר אל בני ישראל זה עיקר מצוות ציצית, ואמרת אליהם זה לבנות ועשו להם ציצית והיינו שהבנות יכולות לעשות את הציצית.

טו לח. דבר אל בני ישראל ואמרת עליהם ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לדורותם ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית. לכאורה המילה לדורותם לא במקומה ולמה לא נכתבה בסוף? י"ל, אומר החת"ס, שדין לבן בציצית נוהג לדורות, גם כשאין תכלת, לכן כתוב לדורותם על ציצית, ואח"כ כשהזכיר תכלת כתוב והיה לכם, היינו רק לכם בזמן חז"ל, אבל לדורות שאין תכלת, חייב בציצית, דהיינו בלבן, גם בלי תכלת.

טו לח לו. דבר אל בניי ואמרת עליהם ועשו להם ציצית וגו' והיה לכם לציצית. יש לדקדק דבתחילה אמר הכתוב ועשו להם ציצית בלשון נסתר ולאחמ"כ אמר והיה לכם לציצית בלשון נוכח. אלא דאמרו חז"ל כל הזהיר בציצית זוכה להקביל פני שכניה ולפי"ז בתחילה לא היו ראויים שתדבר עמם שכניה ולכן דיבר עמם בלשון נסתר, אולם מאחר שעשו ציצית וזכו להקביל פני שכניה דיבר עמם בלשון נוכח. רבי ישראל די קוראל.

טו לט. והיה לכם לציצית וראיתם אותו. הגמ' בברכות יד: מביאה שבמעראב נהגו שבערבית אמרו רק פסוק ראשון ואחרון של מצוות ציצית ולא קראו כולה לפי שאין מצות ציצית בלילה. ורב יוסף היה משבחם ע"ז ואמר כמה מעליא הא שמעתא. ויש להבין ב' עניינים. א. מה ראה שם רב יוסף משהו גדול שהוא שבחם ע"כ. ב. למה קרא לזה ר"י שמעתא, הא הוי רק מנהג ואי"ז הלכה ככל. וי"ל בזה דמצינו בבקדושין לא. הרב יוסף היה סומא. והנה מצינו שנחלקו התנאים האם סומא חייב בציצית או לא. ופולגתם האם לומדים מוראיתם אותו פרט לכסות לילה וא"כ אשר תכסה בה לרבות סומא או שלומדים מוראיתם אותו פרט לסומא ולילה חייב בציצית (מנחות דף מג. סוכה יא. בספ"ר של רב עמרם חסידא וברש"י שם, וכ"ה בתוס' שבת קלא ד"ה שנין). וא"כ הוא שיבא לבני מערבא דס"ל דלילה לאו זמן ציצית הוא ועי"ז יצא שסומא חייב בציצית, וזהו כבר הלכה ולא מנהג. יבא יוסף.

טו לט. וראיתם אותו. הנה נפק בשו"ע יח א שלילה לאו זמן ציצית. ולפי"ז קשה על השאלות שכתב להניח החנוכיה בצד שמאל של הפתח, ומזווה בימין, והאדם באמצע עם ציצית וכך הוא מוקף במצוות. ויש להקשות הא נר חנוכה מדליקים בלילה ואז הוא לא זמן ציצית, כה"ק רבים מהאחרונים; וי"ל בזה דמצינו בספר הפרדס הלכות ציצית שכתב רש"י שליד נר חייבים בציצית גם בלילה משום וראיתם אותו וכעת רואים, וא"כ זה סבר השאלות שליד נר יש כן חיוב בציצית. שלחו לו.

טו מא. וברש"י הביא ששמונה חוטין של ציצית הוא כנגד שמונה ימים ששהו מאז שיצאו ממצרים עד שאמרו שירה על הים. ורבים נתקשו כאן הא קריעת ים סוף היה בשבעי של פסח, וא"כ הוא שבע ימים מאז שיצאו ממצרים עד הקריעה. וי"ל בזה דמצינו בתרגום יונתן על הפסוק ואשא אתכם על כנפי נשרים שהענני כבוד לקחו את בניי ממצרים כבר ביום יד להר המוריה להקריב קרבן פסח, וא"כ יוצא שכבר יצאו ממצרים ביום יד, וזה שכתב רש"י על כנפי בגדיהם כנגד ואשא אתכם על כנפי נשרים. עי"ל שאל היה להם דין של נר וא"כ הלילה הולך אחר היום ונשתחררו מהמצרים כבר בלילה שפרעה ביקש לשלחם, ורש"י כתב עד הזמן שאמרו שירה וזה היה ביום. עי"ל שבקדשים הלילה הולך אחר היום וא"כ זה נחשב שנשתחררו ביד, ה"כ פרשה של יציאת מצרים מיירי בקדשים. עי"ל שכיון שהכבש ששחטו הוא האליל של המצרים הוי כעבד שהניח תפילין לפני רבו שיוצא לחירות, כיש הכא ששחטו את אלילהם והוי ביד. מהר"ד מבעלז.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל. ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: איזה לקח גדול אפשר להפיק מפרשת המרגלים? כתוב בפרשה ותשא כל העדה ויתנו את קולם וגו', וילינו על משה ואהרן כל בני ישראל וגו'. מה היא הלכות מדרע המרגלים קיבלו עונש כ"כ חמור על עזת דבנה, הרי הם ראו בעיניהם שאנשים מתו שם מבוקר עד ערב והניסו היה קשה מאוד? התשובה היא מי גרם להם לפרש את המיתות האלו לרעה ולא לראות את הטוב שהקב"ה עושה עמם שימורו ולא ישימו לב אליהם. הם עצמם שכחו לראות את הרע הם גרמו למצב, לכן נענשו. ונרחיב קצת בעניין: הם גרמו למצב שהיה להם קשה להתמודד עם המראות של הארץ ואילו היו עובדים ע"ע קודם היו רואים את הדברים הר"י"א והביאור הוא כני"ל שכל אדם רואה מה שהוא רוצה לראות והמרגלים שהיתה בהם את המידה הרעה לראות הכל באור שחור אזי כל מה שראו נהפך לרע. מש"א יחושע וכלב.

שמחזיק את העולם הם אותם האברכים שיושבים ולומדים בצנעא עם קשיי פרנסה וכלי הרבה הערבה מסביב, הם לא ראשי ישיבות ולא ברנים, ויתכן שאף אחד לא מראה להם הרבה כבוד על זה שיושבים ולומדים, אבל באמת מאלה שלומדים תורה מתוך הדחק "הם הם העיקריים שמחזיקים את כל העולם כולו" ולכן האחריות שלהם היא גדולה.

שאלה: מה מצוות האשה שהיא סגולה להצלחה, לקבלת התפילות ולהניצל מכל צרה? **תשובה:** בפרשתנו מובאת מצוות הפרשת חלה: כידוע עיקר מצוותה נאמרה לנשים לכפר על בטעף עץ הדעת, והוא מצווה חמורה וסגולה גדולה לאישה, ובשעת ההפרשה שערי שמים נפתחים והוא זמן גדול לאישה לבקש בקשות. רבי חיים קניבסקי היה מואזי זמן מאוד מעניין זה של הכוח שיש בזמן הפרשת חלה וביקש כמה וכמה פעמים מאמני תח"י שתיקח שמות שהביאו לו להתפלל ותתפלל בשעת הפרשת חלה.

שאלה: ביום ראשון הקרוב הוא כ"סיון מה שונה יום זה משאר הימים שבחודש? **תשובה:** יום זה הוא יום שנקבע ססכנה בגלל שנעשו בו פערות גדולות ליהודים במסעות הצלב וכן בשנת ת"ח ויש שקבעו יום זה לתענית ויש שקבעו קניות ושלוחות ליום זה. והוא בני"א. ותפקידנו ביום זה לכה"פ לא לערוך חגיגות וכדו', וכי"א ישאל לרבותיו בזה. מה שכן חשוב להזכיר ובעל התוה"ט עשה שאלת חלום על מה עשה ה' ככה לשם ונניח על שדברו בשעת התפילה וקריאת התורה. ובאהוב ישראל כתוב שמי שמשיקע ביום הזה זוכה להצלחה ביום כיפור.

שאלה: מה רבי חיים קניבסקי עשה בצעירותו כשמעם שיש צרות לאנשים? **תשובה:** כשרבי חיים היה אברך צעיר היה לו חבר שהיה נשוי עשר שנים ללא ילדים. רבי חיים סיפר שהיה מתפלל עליו המון ובכ"ז חברו לא נפקד והוא היה מאוד נושא בעול הוא צם בשבילו וחסר צומות עד שהחבר נפקד. כשרבי חיים סיפר זאת הסטיפלער אמר לו יתנו הסטיפלער לא תגלה את זה לאף אחד כי אם תגלה לא יתנו לך ללמוד. כמ"כ פעם הוא פגש אדם שביקש ממנו ברכה לילדים ורבי ב"ר אותו. והוא הוסיף ואמר שיש לו ילד אחד אך הוא רוצה עוד. רבי חיים אמר: מה, יש לך ילד. למה לא אמרת לי...לא! אני מתפלל עליך שלוש תפילות ביום ולא ידעתי שנפקדת!

שאלה: בפרשתנו ארבת חלב ודבש. מדוע אוכלים דבש, הלא הוא יוצא מהדבורה שהיא טמאה? **תשובה:** כידוע הדבש לא יוצא מהטמא שיש לו דין טמא אלא הדבורה ס"ה אוספת את הדבש מהפרחים ומטמינה בכורת.

שאלה: מה הסגולה שהחפץ חיים אמר לעשות לאדם שנמצא צנניה? **תשובה:** לומר ג"פ למנצח יענך ה' ביום צרה. מפי רבי צנניה זצ"ק ששמע זאת מהרב שז שמע מהח"י.

שאלה: מהו אחד התנאים לצמיחה להיות האדם השלם שעושה רצונו יתברך? **תשובה:** לדחות סיפוקים. מי שמצליח לדחות סיפוקים מצליח ג"כ לקיים רצון ה' לקום בזמן התפילה, להתפלל כמו שצריך, ללמוד כמו שצריך, להתגבר על הפה, להתפעל מדיבורים אסורים וכו', כי האדם נמצא כל העת במלחמה עם היצר ואם הוא מצליח לדחות את התאוות שלו והרצונות שלו אז יש לו אפשרות מרוב הרגל לנצח את היצר. וידוע על מחקר שהתפרסם ברובת גם כאן במדור זה, מבחן המרשמלו, שמו לילדים קטנים ממתק מרשמלו טעים על ידם ואמרו להם שהם יכולים לאכול אך מי שלא יאכל, יקבל מחר שני חתיכות של מרשמלו,, ההתנהלות של הילדים תועדה במצלמות ושם ראו שרובם אכלו מיד, חלק קטן חיכה מספר דקות ואכל ורק חלק קטן הצליח להתאפק ולא לאכול, כעבור שערים שנה נבדקו כל הילדים הנ"ל והתברר שהילדים שהצליחו להתגבר לדחות את הסיפוקים הראו יכולות מאוד גבוהות, הקימו עסקים והצליחו מאוד בתחומם, לעומת אלו שלא התגברו אל הצליחו כלל ונשארו מקסימום אנשים בינוניים, וה"ה ברוחניות מי שמצליח ומתאמץ לדחות סיפוקים וודאי יצליח.

שאלה: ידוע שבשביל הבריאות חייבים לשתות המון מים במשך היום בפרט בקיץ, מה סדר היום המומלץ בשתית המים? **תשובה:** בבוקר רצוי לשתות חצי ליטר על קיבה ריקה ועדיף על הבוקר ודבר זה שורף שומנים בגוף. ואת שאר כמות המים הנצרכת לאדם (תלוי באיזה ימים, יש ימים שצריך יותר ויש שצריך פחות, תלוי מה רמת החום וההזעה) ישתה בחלוקה במהלך היום. וכידוע המומחים אומרים שכמות השתייה שהצריך לשתות אדם נורמלי היא 10-12 כוסות ביום. ואם עשה פעילות גופנית שמאוד מזיע יוסיף. ולשתות יותר מידי זה גם לא בריא. ודבר זה פותר את רוב הבעיות והמחלות העונתיות.

הלכות

הלכות בפרשה: יש לבדוק כל יום קודם לבישת הטלית את החוטמים שלא נקרעו ממקום הנקב. ואם תרופץ קשר יחזוקם ונבטח אסור לחזק הקשר. **כבוד הציצית:** ניקוי המספקים בלב הציצית או הטלית: הרב אלישיב התיר ד"ז לכתחילה ואמר שזה לא נגאי. אך הסטיפלער, בשלמה זלמן והרב ואזנו החמירו בכך, וביורת בטלית גדול וטעמים משום בזה מצווה. **ובעניין לקשור ציצית בבית הכסא** ובעיקר להדק את הקשר. הרב אלישיב החמיר בזה כיוון שצריך לשמח, והרב ואזנו ג"כ כתב שיש להיזהר בזה. אך רבי חיים קניבסקי התיר שאין בזה כלל בעיה. **ולהשתמש בחוטי הציצית לצורך תשמיש** של חול כ"ז שהוא קשור בציצית אסור. ויש לשים קודש מותר, וידוע שרבי אליהו לאפיאן היה מעיר בחורים ביישיבה בבוקר לשחרית ע"י שהיה משחיל חוט הציצית לאזנם. **עוד הלכה בציצית** שמותר להשחיל החוטים בלילה כ"ה

שאלה: האם מותר לומר לבן זוג שהוא לא מספק לי מה שאני רוצה? **תשובה:** העורה הכי גדולה שלנו יכולים לתת לעצמנו ולבן הזוג שלחנו היא לומר מה מפריע לנו. העולם לא מתהפך אם הנבל אומר לאשה אני הייתי שמח שהבית היה מסודר במקום שתשקעי בכביסות, וכן מעולם לא חרב העולם כשאשה אמרה לבעלה שהיא הייתה שמחה אילו הוא היה אומר לה בגד חדש שזה יפה. מותר לומר וזה עורה גדולה לומר ד"ז ואין מצווה לחוות סבל ומשקעים במשך שנים בגלל שלא אזרתי אומץ לגלות את צפונות ליבי למה שאמרו להיות האדם שאני אמור לחיות עמו יחד עד למי ועשרים.

שאלה: כשילד פוחד ממשוה כיצד ניתן להרגיע אותו? **תשובה:** לדבר עמו ע"ז הרבה פעמים. לא פעם אחת הרבה זמן אלא להראות לו הרבה פעמים איך לייצ' לפחד, כגון להראות לו הגה גם היום אם כאן שודד ועוד יום אין חוטף ילדים ככה כמה פעמים ביום עד שירגע אצלו לגמרי.

שאלה בחושן משפט: אדם שילך בגד של חברו באופן שניתן לכבס ולנקות האם הדבר נחשב כזקק וחיובי או לא? **תשובה:** אימת הקצה"ח שסג ד שכל נזק שאפשר לתקנו אינו נחשב נזק, אימת הנתיחה"מ שבו ר' כ"ה בחזו"א ב"ק יג ב ס"ל שכללוך נחשב כזקק, וסברו גדולי הפוסקים שלא יכול לומר ס"ל כהקצות. משפטי אחרן.

הפינה לברית מילה: הכנות לברית. יש להצטייד במשך כאבים למקרה הצורך. (נ"ובימול' מותאם במיוחד לתינוק רך). לשאול את המהולל, אם המלצתו למרוח לאחר הברית, ולהצטייד בהתאם. הכרית לברית צריכה להיות קשיחה ולא רכה מאד. ישנו גמ"ח המביא עד הבית כרית מתיאמה, בנוסף לבגד וליון, ללא תשלום, בטלפון 0547363261. יתכן שהמהולל ימליץ לא לרחוץ את התינוק לאחר הברית, לכן מומלץ לרחוץ את התינוק לפני הברית. אין למרוח משחה כלהשי באזור הברית כל 12 שעות לפני הברית. מומלץ שהתינוק יהיה בשעת הברית כשעה לאחר האוכל, כלומר אין למוח מיד אחריו האוכל, מחשש לפליטה, ושאיפת המזון לריאות. מאידך כדאי שהתינוק לא יהיה רעב. הדברים שיש להביא לברית: 4 כיתולי ב.ד. סיטולים. מבגונים. מוצץ. כלי עם מעט עפר, (ברית שבת יש לייצר גפר בשר"ש). טלית ותפילין. 2 טליות נוספות. יין. כוס או גביע. ולבני ע"מ בשמים. מאת רבי ידידיה קרביץ שליט"א

יש להימנע מלקרוא מדור זה בשבת: **הערינות של השבוע:** ב"ד"כ תהוג להכין כמות של ביצים קשות, ולאחסן במקרר. אך למעשה הטעם של ביצה קרה הוא לא מהדברים שממש טעימים לכן, אפשר פשוט לקרף את הביצה, להכניס לתוך הקומקום להרתוח, ולאחמ"כ לשפוך את כל המים לכיר (להירות! זה רותח כפשוטו) ולחץ את הביצה. קצר ולענין, מנסיון. **ב.** הגורמים לנחירות בלילה: שכיבה על הגב. שתיית אלכוהול לפני השינה, עישון סיגריה, ולמי שיש עוד פתרוניות הרוצה לעשות טוב לאנשים שישלח. **ג.** לגבי פטרת ציפורניים שמן עץ הנה, עולה בחנות טבע 22 ש"ח. רק צריך להזהר שלא יגע בעור. **ד.** בנוגע לקמט בצווארון ולחצה, נראה לי שהעצה לכן היא לא לשים מייביש וכשוליים לסדר בידי את הקמט בצווארון הרטוב איך שרוצים שזה יהיה, בעצה זו אני גם משתמש לשמלות ומונעת את הצורך בניהוץ ולקפלים. **התורה חסה על ממונם של ישראל:** בקשו פתונות **לדברים דלהלן:** האם ניתן להוריד צבע מבגד לבן שניצבע בכביסה מבגד צבעוני? **עוד שאלה:** פתרון לריח רע שנודף מהמקרר למרות שכל המאכלים בשקיות. **ידיעה חשובה:** **חומר בנות שבון מהסוג** הפשוט של הסטוקים מיימנם (שמקבלים ביחד עם אקדה בנות שבון וכד') גורמים לכתמים אפורים / חומים שלא יורדים בכביסה בשום דרך שהיא. את הכתמים רואים רק לאחר הכביסה, לפני הכביסה הבגד נראה נקי לחלוטין. (בגיישה עם העמילנים של האבק נוצר הליכה לחכימי הנ"ל).

הארות על המדור משבוע שעבר: מי שרוצה לשים רוק על עקיצות יתוש באמצע הלילה, לכאורה זה בעיה להכניס את היד לפה מכיון שיש רוח רעה על הידים (יש לדון ממתיה הרוח באה, בחצות או בקימה, או מהרע שנדמיה, תלוי בטעמים). **לגבי העצות שבשבע בעניין פטרת הצפורניים:** העירו שחשוב לשים לב כי לא כל מה שמשווק כ"טבויה הוא באמת כך, ולא כל משחה או כדורים שעוזרים אומרים שהחומר טוב. לעיתים זה פשוט תרופה חריפה מאד שאם תשאלו כל רופא אמיתי הוא ייחרד מהרעיון. לכן הזה הוא בגדר יאם לא יועיל לא יזיק; או שח"ו ממש לא. דו"ל היוניץ פרסמנו בשבע שעבר בעניין הרטבות לילה עושה את זה כגמ"ח 0556706692 המייל שלו: sarishap1234@gmail.com

האם שרי לקטן לעשות וקשור חוטי ציצית? לעצמו מהני לכתחילה ויכול להשאירם גם לכהשגל, וכן לאחרים להעביר כ"ה בביה"ל ד'. **לאם נפרס** הקשרים הראשונים ונשאר רק חוליה אחת עם ג' כריכות וקשרים לפניה ואחריה אינו מעכב כי הוא רק מנהג. יש להחמיר שלא לתת לפועל גוי לכבס את הטלית כמבואר ברמ"א. **המשך הלכות בורר** מתוך מנחת אברהם יציעה שפירא שליט"א: **ברירה עבור חבירו** **במשטרת הבורר לתינוק המאכל:** אדם שיש לפינוץ לילה ובה שני מיני פירות והוא אינו רוצה אלא את אחד המינים, מותר לו להוציא את המין שאין הוא רוצה בו כדי ליתנו לחברו הרוצה לאכלם לאלתר, ואף שהכוונה העיקרית של האדם הבורר היא להשאיר בצלחתו רק את המין שהוא חפץ בו, אבל אם אין רצון חבירו [מצד עצמו] לאכול עכשיו את אותו המין המוגש לו על

